

במדבר פרק יח

(ז) ואתה ובניך אתך תשמו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: o

ויקרא פרק א

(א) ויקרא אל משה וידבר יקוק אליו מאהל מועד לאמר:

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליקוק מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:

(ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יקוק:

(ד) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו:

וסמר ידו ושחט
לימד על השחיטה שכשירה בזר
 מדכתיב כהן בקבלה ובשחיטה לא כתיב מכלל דושחט אבעלים קאי

מקבלה ואילך מצות כהונה

(ה) ושחט את בן הבקר לפני יקוק והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:

(ו) והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:

לגופיה
 טו"א: כיון דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא - לא תיבעי כהונה. קמ"ל דבעי כהונה!

שני גזרי עצים

(ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:

איזהו דבר שנא' בו עצים אש ומזבח הוי אומר זה טלה

שנים + שנים = 6 כהנים לטלה

(ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:

למעוטי הפשט ונתוח

(ט) וקרבו וכרעיו ורחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה רים ניחום ליקוק: o

(י) ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:

(יא) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יקוק וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

(יב) ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:

זו הולכת אברים למזבח
 הולכת אברים לכבש הוא דבעיא כהונה הולכת עצים לא בעיא כהונה
 הא סידור שני גזרי עצים בעיא כהונה

(יג) והקרב והכרעים ורחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה רים ניחום ליקוק: p